

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφοὶ συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταχούσων διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Πολλάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων γράψαντες ἐπεκρίναμεν ἐκείνους οἵτινες, εἰς πᾶσαν περίστασιν,

καθ' ἣν ἐφέρετο ἐπὶ τάπητος τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα εἶτε ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ εἶτε εἰς συνδιαλέξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Αὐστρίας, διὰ πομπῶν λέξεων καὶ φράσεων ἐπετίθεντο κατὰ τῶν τολμῶντων τὰ ὁμιλήσαντι περὶ Ἀλβανίας διακηρύττοντες ὅτι ἡ Ἀλβανία εἶνε χώρα Ἑλληνική καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν συνδεδεμένοι δι' ἀρρήκτων δεσμῶν. Προσεπαθήσαμεν ἐκάστοτε νὰ πείσωμεν τοὺς οὕτω φωνάζοντας ὅτι ὁ τρόπος οὗτος πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων καὶ πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν δὲν εἶνε ὁ κατάλληλος. «Σὺν Ἀθῆνᾳ καὶ χεῖρα κίνει» ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Ἡμεῖς ὅμως οὔτε τὴν χεῖρα οὔτε τὸν πόδα ἐκινήσαμεν· ὡς ἀρχαῖοι δημαγωγοὶ ἐκινήσαμεν μόνον τὴν γλῶσσαν καὶ ἐφλυαρήσαμεν ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη ὅτι ἡ Ἀλβανία εἶνε ἑλληνικὴ χώρα. Κατ' αὐτὸ ὅμως τὸ χρονικὸν διάστημα ἄλλοι, ἡμῶν σφώτεροι, ἐγεώργησαν τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος εἰς τῶν ὥστε ὁ περιηγούμενος νῦν τὴν Ἀλβανίαν θὰ ἀκούσῃ τοὺς Ἀλβανούς μετ' ἀπορίας μανθάνοντας ὅτι ἔχομεν ἀξιώσεις νὰ τοὺς ὑπαγάγωμεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν σκέπην ἢ τοῦλάχιστον ἡμεῖς νὰ τοὺς ὀδηγήσωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἀλλως θὰ εἶχον τὰ πράγματα ἕαν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κωλέττη, ἐκαλλιεργεῖτο δεόντως ἡ Ἀλβανικὴ ἰδέα καὶ κατεβάλλετο ἡ προσήκουσα ἐργασία. Ὄντως, ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, οἱ Ἀλβανοὶ θὰ ἦσαν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀφ' ἧς ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος Ἡπειρώτης, ὁ μόνος τῶν ἐλλήνων πολιτικῶν σκεφθεὶς περὶ τῆς μελλούσης τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς, κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον συνετάφη μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ Ἀλβανικὴ ἰδέα· ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐχαλαρώθη πᾶσα ἐργασία καὶ παρέλυσαν οἱ δεσμοὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς ἐργασίας. Παριστάμεθα δὲ νῦν εἰς θέαμα ἀληθῶς πρωτοφανές. Ὅχι μόνον ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας ἀπωλέσθη δι' ἡμᾶς πᾶσα ἐλπίς ἀλλ' ὑπάρχει κίνδυνος καὶ δι' αὐτὴν τὴν Ἡπειρον τὴν ὁποίαν, ἐλληνικωτάτην οὖσαν, ἐπέδιδασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βερολίνεος συνθήκη. Ἡ καθ' ἐκάστην ἀναπτυσσομένη ἀντιζηλία μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἐκάστη τούτων ἀξιοῖ νὰ κυριαρχήσῃ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰωαννίνων, καὶ ἐπὶ τῆς Πρεβέζης καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἡπείρου. Ἐν τίνι δικαιώματι ἔχουσι τὴν ἀξίωσιν ταύτην; δυνάμεθα νὰ ἀναφωνήσωμεν. Ἀλλὰ τί δύναται νὰ προκύψῃ μετὰ τὰς ἀναφωνήσεις; Βεβαίως τίποτε. Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ἐπιβάλλεται. Προχθές Ἰταλικὸς στόλος περιέπλευσε τὰ ἡπειρωτικὰ καὶ Ἀλβανικὰ παράλια καὶ περιέφερεν ἐκεῖ ἐπιδεικτικῶς τὴν ἰταλικὴν σημαίαν· πρὸς ἐπαύξεισιν δὲ τῆς ἐπιρροῆς

ἡ ἰταλικὴ διπλωματία ἐπέτυχε παρὰ τῇ Πυλῇ τὴν ἰδρύσιν τεσσάρων ἰταλικῶν ταχυδρομικῶν γραφείων εἰς Ἡπειρον καὶ Ἀλβανίαν. Ζηλότου πος ἡ Αὐστρία διὰ τὰ ἐπὶ τὰ πρόσω διαβήματα τῆς Ἰταλίας ἀποστέλλει καὶ αὐτὴ στόλον εἰς τὰ ἴδια παράλια, ἐξ ἄλλου δὲ ἐγκαινιάζει τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μητροβίτσης, ἣτις φέρει αὐτὴν πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀλβανίαν· καὶ ἡ ἰδική μας ἐνέργεια ὅποια; ὁ ἰδικὸς μας στόλος ποὺ περιάγει τὴν σημαίαν; Ἡμεῖς στέλλομεν τὰ πολεμικὰ νὰ ἐπιδείξωσι τὴν σημαίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν δαπανῶντες ἀδίκως χρῆμα ὅπερ ἡδύνατο νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς ἐν Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ πάσχοντας ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐφ' οἷς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας κτλ. καθ' ἐκάστην καταπίπτει τὸ γόητρον ἡμῶν καὶ κουρελιάζεται ἡ ἐλληνικὴ σημαία. Εἰκυροῦμεν δὲ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τινος τῶν ἀρχαίων συγγραφέων «Ἕλληνας ἐν ταῖς σκεψέσιν αὐτῶν ἄει παῖδες».

Ἡ τροπὴ αὕτη τῶν πραγμάτων δέον νὰ ἐμβάλλῃ εἰς ἀνησυχίαν οὐ μόνον πάντα Ἡπειρώτην, ἀλλὰ πάντα Ἕλληνα, διότι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος πανταχῶθεν περισφιγγόμενον θὰ πόθῃ ἐξ ἀσφυξίας. Αὐτὸ δὲ τὸ Ἀθηναϊκὸν Ἄστυ διὰ μακρῶ ἐξετάζον τὸ ζήτημα καταλήγει ὡς ἑξῆς· «Σήμερον τὴν Ἑλληνικὴν Ἡπειρον πλημμυροῦν ἰταλικά σχολεῖα καὶ ἰταλικά ταχυδρομεῖα, μόναι ἐκδηλώσεις ἄλλων σοβαρῶν ἐνεργειῶν. Καὶ ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν περὶ Ἀλβανίας καὶ ἰταλοαυστριακῶν ἐνεργειῶν ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ περὶ ἐλληνοαλβανικῆς συνεννόησεως. Ἀλλὰ νερμίζομεν, τοῦλάχιστον διὰ νὰ μὴ φαινόμεθα ἀγνοοῦντες τίνες κίνδυνοι ἐπικρέμανται ἐφ' ἡμῶν, ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς ν' ἀναθεωρήσωμεν ὀλίγον καὶ νὰ ταξινομήσωμεν τὰς γεωγραφικὰς ἰδέας μας καὶ νὰ προτάξωμεν τῆς μερίμνης περὶ τῶν Ἀλβανῶν τῆς Σκόδρας καὶ τοῦ Δουλιτίνου τὴν ἀνησυχίαν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἑλλήνων τῆς Πρεβέζης, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Αὐλῶνος».

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ποῖαι αἱ καταπίσεις τῶν κατοίκων καὶ τίνα τὰ αἷτια.—Τὰ μέτρα τῆς διοικήσεως.—Ἡ πώλησις τῆς δεκάτης.—Ἡ ἀσφάλεια.—Ὁ Τασὶν ἐφέντης καὶ ἡ ἀγγραρία.—Ὁ Βαλῆς.—Ὁ Περτέφ Πρεβέζης.—Φοβερὸν ἐγκλήμα εἰς Σουδανὰ τοῦ Ζαγορίου.—Ἀπὸ θὰ πῇ ἀσφάλεια ἐν Ἡπείρῳ καὶ φθλαεῖς ζωῆς, περιουσίας καὶ τιμῆς.

Πολλάκις ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γράψω, κατὰ διαφόρους ἐποχάς, περὶ τῶν μουλτεζιμιδῶν καὶ σουμπασάδων, ἧτοι τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς δεκάτης καὶ τοῦ ἱμῶς, διότι ἡ «Φωνὴ» εἶνε δι' ἡμᾶς τὸ μόνον μέσον διὰ τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ὑπερασπίσωμεν τὰ συμφέροντα ἡμῶν. Ἐνῶπιον τῶν τουρκικῶν χυκιμετιῶν καὶ καλεμιῶν (δικαστικῶν γραφείων) ἡμεῖς περιπίπτομεν εἰς λαθῦρην καὶ δυσκόλως δυνάμεθα νὰ καρπωθῶμεν ὠφέλειαν. Ἐνθυμεῖσθε τὰ βασανιστήρια τῶν Ζελοβιτῶν ἀπὸ τὸν περιβόητον Ντούσια τὰ ὁποῖα ἐν ἐκτάσει ἄλλοτε ἐξετέθησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ Βαλῆ, ἐνθυμεῖσθε τόσα ἄλλα παρατράγηδα, παρόμοια πρὸς τὰ κατορθώματα τοῦ Ντούσια, ἅτινα ἐγένοντο εἰς διαφόρους ἄλλας κοινότητας. Τῶν γεγονότων τούτων δὲν ἐπῆλθεν οὐσιώδης θεραπεία. Οἱ κάτοικοι καταπιέζονται καὶ καταταραννίζονται ὑπ' αὐτῶν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε,

τὰ δὲ παράπονα αὐτῶν ποσῶς δὲν λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τώρα ὅτε ἐνεργεῖται ἡ ἐνοικίασις τῆς δεκάτης καὶ τοῦ ἱμῶς, καλὸν εἶνε νὰ ἐπιστήσῃ ἡ διοίκησις Ἰωαννίνων τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα, ὥστε νὰ μὴ ἐπαναληθῶσιν αἱ σκηναὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὅτε παρεστήμεν εἰς τὸ κίκτρον θέαμα νὰ μείνῃ κατ' Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον εἰσέτι ἀπώλητος ἡ δεκάτη καὶ τὸ ἱμορον καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ ἀτυχεῖς χωρικοὶ νὰ ἀλωνίσωσι τὸν εἶτον, ὅσος δὲν κατεστράφη ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν βροχῶν, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα, πρᾶγμα ἐντελῶς ἀνήκουστον καὶ πρωτοφανές. Καθήκον παντός διοικητοῦ εἶνε νὰ φροντίσῃ νὰ μανθάνῃ ὅποια εἶνε τὰ παράπονα τῶν κατοίκων κατὰ τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ θεραπεύσῃ ὅσα εἶνε δυνατόν νὰ θεραπευθῶσι καὶ ἐπιδέχονται βελτίωσιν. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἄλλο βλέπομεν ἐν Ἡπείρῳ ἢ αὐστηρὰν εἰσπραξίν τῶν φόρων πωλουμένων τῶν ζώων καὶ τῶν οἰκιακῶν σκευῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι χρήματα, ἔλλειψιν ἀσφαλείας ὡς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως κατὰ διαφόρους ἐποχὰς κακοποιῶν σταιχιῶν καὶ καταπίσεων ἐκ μέρους τῶν διαφορῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, καὶ καταπίσεων ἐκ μέρους τῶν δεκατιστῶν καὶ ἐνίοτε ἐκ μέρους τῶν μουχτάριδων, οἵτινες συνεννοῦνται μετὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ὅπως τοσπώσωσι χρήματα αὐξάνοντας τὴν φορολογίαν διὰ τῶν λεγομένων εἰς τὰς κοινότητας ἐξόδων. Ὁ κάτοικος τῆς Ἡπείρου εἶτε ληστὴν συναντήσῃ καθ' ὁδὸν εἶτε ὄργανον τῆς ἐξουσίας διατρέχῃ πάντοτε τὸν αὐτὸν κίνδυνον· μάλιστα τὰ περισσότερα κακούργηματα, αἱ αὐθαιρέσιαι καὶ αἱ ζωοκλοπαὶ ἐκτελούνται ὑπ' αὐτῶν τῶν χωροφυλάκων εἶτε ἀπ' εὐθείας εἶτε διατελούντων ἐν συνεννόησει μετ' ἄλλων τοὺς ὁποίους προστατεύουν καὶ ὑποβάλλουν. Ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑποπιπῶσιν εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν τοῦ διοικητοῦ, διότι οἱ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ κατωτέρου μέχρι τοῦ ἀνωτέρου ἔχουσι συμφέρον νὰ τὰ ἀποκρύπτωσιν. Ἄλλοτε ὁ Χιτζή πασᾶς ἐπεσκέπτετο τὰς διαφορὰς ἐπαρχίας καὶ προσεπάθει μόνος νὰ ἀντιληφθῇ ὅποια ἡ κατάστασις τοῦ τόπου· ἐπιβάλλεται δὲ ἐτι περισσότερον σήμερον εἰς τὴν τουρκικὴν διοίκησιν νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῶν κατοίκων, νὰ περιθάλψῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς διαφόρους μαστίγας, αἵτινες τοὺς καταπιέζουν· ἐὰν οἱ Τούρκοι μείωσιν ἐπὶ πολὺ ἀνάσθητοι πρὸς τὴν ἐλευσίαν τοῦ τόπου κατὰστησιν καὶ ἀφήσωσι τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν καὶ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων αὐξάνοντα θὰ ἐγεγῶσι μίαν ἡμέραν καὶ θὰ πρίθωσι τοὺς ὀφθαλμούς· ὅ,τι σήμερον συμβαίνει εἰς τὴν Ἀλβανίαν δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπενταθῇ καὶ εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην Ἡπειρόν. Τὰ αἰσθητά τῶν Ἡπειρωτῶν εἶνε ἀναλλοίωτα καὶ στρέφονται πάντοτε πρὸς τὴν κοινὴν ἀπάντων μητέρα· τίς ὅμως ἐγγυᾶται ἡμῖν ὅτι, αἱ κακουχίαι καὶ αἱ ἐξακολουθεῖσαι καταπίσεις καὶ ἡ κακοδιοίκησις, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρασύρῶσιν αὐτοὺς ὅπως εὐρῶσι σάνδιαν σωτηρίας. Ἡ σάνις βεβαίως θὰ εὕρεθῃ, ἀλλὰ ὑψομένη αὕτη θὰ συντρίψῃ κατὰ πρῶτον τὴν κεφαλὴν τῶν Τούρκων, οἵτινες, καίτοι βλέποντες τὸν κίνδυνον ἐπὶ θύραις, ἐξακολουθοῦν τὴν αὐτὴν προαιώνιον ὁδὸν τῆς διοικήσεως καὶ δικαιοσύνης, γινώσκοντες μόνον νὰ δημιουργῶσι σκάνδαλα ὡς τὸ τοῦ Μητροπολίτου Πρεβέζης κτλ.

Ο Τασίν εφένδης γαμβρός του 'Αχμέτ Χουλιού τῶν 'Ιωαννίνων συνειδησμένος ἀπὸ ἄλλην παλαιὰν ἐποχὴν, μετέβη πρὸς τινος εἰς τὸ Πέριον καθ' ἣν ὥραν αἱ κάτοικοι τῆν Κυριακὴν ἐκκλησιάζοντο εἰσὶν αἱ ἐξήτει θωαί ἀφίσωσι τὴν ἐκκλησίαν καὶ μεταδῶν ἵνα ἐργασθῶν ἀγγαρίαν ἐνοεῖται ὅτι ἀντέστησαν εἰς τὴν παρελθόντα αὐτὴν τὸν ἀγῶ ἀπαίτησιν· οὗτος δὲως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ δι' ἄλλους συν ἔλαβε μετὰ τινος ἡμέρας νέον τινὰ καὶ τὸν ἐσάπισε κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ξύλον. Οἱ κάτοικοι δι' ἀναγὰς ἐξέβηκαν τὰς καταπίσεις ταύτας εἰς τὸν Βαλὴ 'Ιωαννίνων 'Οσμὰν πασᾶ ὅστις ἀπέστειλε τὴν 4 ὥραν τῆς νυκτὸς κλητῆρας εἰς τὸν εἶλον τοῦ Τασίν ἐφένδης καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὸ κρατητήριον ἐν ᾧ πρὸς τιμωρίαν ἐπέμεινε ἐπὶ πρεῖς ἡμέρας· ἀπελύθη δὲ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βαλὴ καὶ μὴ πατήσῃ πλέον τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς Πέρμας, ἄλλως θέλει τιμωρηθῆν αὐτήν. Τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ βαλὴ δίκαιον καὶ νόμιμον ἡγῆσαί τις τοὺς κατοίκους οἵτινες ἀντιλαγγάνον δεινὴν καταπίεσιν. Ἐν γένει δὲ τοιαῦτα ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατόικων εὐνοῖα ἀπεφίση πολλὰς λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ 'Οσμὰν πασᾶ ὁσάκις λαμβάνει γνώμιν διαφόρων παρεκτροπῶν. Ἐπέβαλλε δὲ εἰς τὸν 'Αχμέτ Χουλιού καὶ ἄλλους ἀπ' εὐθείας πακτωτὰς νὰ μὴ υπευνεικιάσων τὴν δεκάτην εἰς πρόσωπα ὅπως τὸν Ντούσια καὶ τὸν Μπαχράν χανέμ, οἵτινες διέπριζαν ὄργανα πανταχοῦ ὑπὲρ ἐπαύσαν τὸν πόδα αὐτῶν.

Ο Περτέφ βέης ὁ διοικητὴς Πρεβέζης ἡγοκίθη ἐπὶ τέλους νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν Μητροπολίτην Κοζμὴν καὶ καταπίων πικρίας ποτήριον ἐπέσκεψθαι αὐτόν. Φαίνεται ὅμως ὅτι προσπιθεῖ νὰ δημιουργῇ συνεχῶς ἐπεισόδια. Πρὸς τινος ἐπέδωξε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πρεβέζῃ τηλεγραφίου Τζομὴλ βέη κατηγορήτας αὐτὸν ὡς νεότουρκον δι' ἐτλῶς προσωπικούς λόγους. Ἐν Τεμκουριᾷ εἶχε δικασθῇ καὶ ἀθωωθῇ ἄλλαν τις, ἐφέσωσε δὲ γενομένης ἐπεκρούσῃ ἡ ἀπόφασιν καὶ ἐν Πρεβέζῃ ὁ Περτέφ ὅμως δὲν ἤνδιε νὰ ἀφῇ τὸν ἄθωπον ἐλευθερόν. Τότε ὁ Τόσμης ἄλλαν ἐπέδωξε τηλεγραφίον κατὰ τοῦ Περτέφ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ Περτέφ ἤνδιε νὰ κατακρατηθῇ τὸ τηλεγραφίον ἄλλ' ὁ Τζομὴλ βέης δὲν συνήνεσε· τοῦτο καὶ τινὰ ἄλλα ἐπεισόδια προέκυψαν τὴν μῆνιν τοῦ Περτέφ. Ὁ Τζομὴλ παρῆν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διαταγὰς δὲ νὰ ἀπέλθῃ διὰ τῆς ἀφῆρας καὶ φορηθῇ ἐφευγὼν διὰ θαλάσσης εἰς Ἀθήνας. Ἐγνώσθη δὲ ἐταυθα καὶ ἕτερον ἐπεισόδιον. Ὁ βαλὴς μεταβὰς εἰς Πρεβέζην ἀφῆκε ἐκεῖ τὸ χαρέμι αὐτοῦ πρὸς χρῆσιν θαλασσιῶν λουτρῶν. Πρὸς τινος ἡμερῶν ἐστειλὲν εἰς τὴν χανούμ ἐπιστολὴν διὰ μέτρον τοῦ Περτέφ, ἣν οὗτος ἀνοίξας ἀνέγνωσε. Ἡ χανούμ δι' ἰδίου ἀγγελιοφόρου κατέστησε τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸν 'Οσμὰν πασᾶ καὶ ἰδὼμεν ὅποια τὰ ἀποτελέσματα, εἰς τὴν εἰδήσιν, ἣν παρ' ἐπιβάνου ἔμαθον, ἀλήθειαν.

Τὴν παρελθούσαν ἐδοκίμασε τερατώδης καὶ ἀνήμερος θηριώδης διαπράχθη ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἥτις κατετάραξεν ὅλην τὴν Ἡπειρον, συνέβη δὲ ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις. Ἡ δεκακτοετής κόρη Πετρούνη Καραλὴ ἐκ Κάτω Σουδεῶν μετέβη μεθ' ἑνὸς δούλου εἰς τὸ παρὰ τὸ Γκαλιπὸν μέρος, ἵνα συλλέξῃ χρῶτον καὶ ἐν ᾧ ἄτυχῃ κόρῃ κατεγίνετο εἰς τὴν περιουλομένην τὴν χόρτον ὁ δὲ δούλος ἐκείνην, παρουσιάζεται ὁ Τσοζόης μεθ' ἑνὸς στρατιώτου τοῦ ἐκεῖ σταθμοῦ, ὅστις ἐπιβίβη κατὰ τῆς κόρης, ἵνα μετελθῇ ἐπ' αὐτῆς κτηνώδης βαν. Ἡ κόρη ἀνίσταται καὶ ὄρεται ἀγρία πάλιν μεταξὺ τοῦ ἄθωου θύματος, ἵνα εἶχον παλαίε ἀπεγνωμένως κατὰ τῶν ἀγρίων τεράτων τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τιμῆς τῶν κατοίκων, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ ἀτυχὲς πλάσμα πίπτει νεκρὸν, φέρον τὰ ἔχνη τῆς πάλης καὶ τῆς φρίκης ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, ἀπὸ τὸ ὅποιον ὀλόκληρα τεμάχια κρέατος εἶχον ἀποσπάσει οἱ κακοῦργοι διὰ τῶν ὀδόντων τῶν καὶ εἶχον καταστήσει αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἀγρίων ἐκ τῶν ἀγρίων μωλωπῶν. Ἀλλὰ δὲν ἔληξεν ἐνταῦθα ἡ δραματικὴ αὐτῆς σκηνή, δὲν ἐκορέθησαν τὰ ἄγρια ἐν-

στικὰ τῶν ἀνθρωπομόρφων αὐτῶν θηρίων ἐκ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ θύματος τῶν, προσέβησαν καὶ ἐπὶ περαιτέρω· ἐκεῖνο ὅπερ ἐτήρησεν ἡ κόρη ζωὰ καὶ διὰ τὸ ὅτι οὐδὲν ἐθυσίασε καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῆς, δὲν ἠδυνήθη καὶ νεκρὰ νὰ περισώσῃ ὡς ἤλπιζε· ἡσέλησεν ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς καὶ ἐπειτα ἐτραπίσαν εἰς φυγὴν. Ἐνῷ ὅμως τοιοῦτος ἀγριὸς ἀγὼ ἐλάμβανε χώραν, καθ' ὅσον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ δούλος ἐκείνην χωρὶς νὰ δυνήσῃ αἱ φωναὶ καὶ οἱ θόρυβοι τοῦ κτυποῦ θύματος οἱ καὶ τοὺς βράχους ἐκτείναντες νὰ τὸν ἐξυπνήσωσι παρὰ τὸ τέλος τῶν λαθόντων χώρων, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη ἀραβὰς τοῖς πεποιθέντες ὅτι ὁ δούλος ἐπέβη ἐν συνειδησίᾳ μετὰ τῶν ὀθωμανῶν ἡ μάλιστα αὐτὸς ἐχρησίμευσε ὡς ὁδηγός. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ οὐδὲμία ἀμφιβολία, ὅτι πλέον εἶναι πασιγνωστὸν καθ' ὅσον τὸ Ζαγόριον καὶ ἐν γένει ὅλην τὴν Ἡπειρον, ὅτι αὐτὰ τὰ καθάρματα, τὰ κατορθώνοντα χάρις εἰς τὴν ἐμποικιοσύνην καὶ τὴν ψυδοεπίδειξιν τῶν Ζαγοριῶν καὶ προσλαμβάνονται ὡς δούλοι, συνετέλεσαν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Ζαγορίου χρησιμεύοντες ὡς ὁδηγοὶ ἢ καὶ ἀπεσιζόντες οὗτοι οἱ ἴδιοι τὰς λειτουργίας, οἵτινες ἤρμικον τὸ Ζαγόριον, τὴν δὲ φροντίζουσι καὶ ὅτι ἀπέμεινε νὰ τὸ περιβιάσῃ διὰ τῆς εὐφροσύνης. Καὶ τώρα ἂς καμάρωσιν οἱ Ζαγοριῶται τοὺς δούλους τῶν, ἵνα ἀποτελεσθῶσι τὸ ἔργον τῶν καὶ ἡμεῖς ὁ ἄλλος ἂς καμάρωσιν τὴν δικαιοσύνην μας, ἥτις ἀνήγειρε σταθμούς ὑπὸ τὸ πρῶτον καὶ τῆς προστασίας τῶν κατοίκων, ἄλλ' οἵτινες κατέστησαν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν κατοίκων, ὅπου αὐτοὶ οἱ στρατιῶται τῶν σὺ θῶν διαπραττοῦσι ληστείας, ἀτιμίας καὶ φόνους κατὰ τῶν κατοίκων καὶ περὶ ὧν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκτενέστερον.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

IV

Ἀπέδειξε ἐν τοῖς προηγουμένοις λεπτομερῶς, ὅτι ὁ ἀλβανικός λαὸς, διὰ τὴν ἐπιδόρπον διαφόρων περιστάσεων, ὧν διὰ βραχίον ἐμνημόνευσεν ἡδὴ, ἤρξατο κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίᾳ χρόνους λαμβάνων συνειδητὴν τοῦ ἐθνικοῦ του καὶ ἐργαζόμενος μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποκλιτιστικῆς καὶ ἀνεξαρτητικῆς. Εἰδόμεν, πῶς οὗτος, παρὰ τὴν κυβερνητικὴν ἀντίδρασιν καὶ τ' αὐστηρὰ μέτρα τῶν Κράτους, τὰ σκοποῦντα τὴν καταπίειν τῶν ἐθνικῶν του πόθων, ἤρξατο ἀποκαλύπτως ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς γένεσιν του. Εἰδόμεν τέλος, πῶς εἰς τὸν ἐθνικὸν τοῦτον ἀγῶνα τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς ἐκ τῶν πρώτων κατήλθον οἱ ἐπιφανέστεροι καὶ ισχυρότεροι ἐκ τῶν Μουσουλμάνων Ἀλβανῶν, οἱ ἐκ τῆς κοινωτικῆς αὐτῶν θέσεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς δυνάμειν νὰ ἐξῆλθωσι σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν πνευμάτων καὶ ἰδεῶν τῶν πατριωτῶν τῶν. Τούτοις πόθῳ· τοῦτοις τῆς ἐν λόγῳ φυλῆς ἐκμεταλλεομένη ἡ γείτων Αὐτοκρατορία, ἤρξατο, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, περιβήλπειν τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν Ἀλβανῶν, ἐπιζητοῦσα νὰ προσελκύσῃ τὰς συμπάθειας αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ἐπιδεδειγμένη ἡ γείτων Μοναρχία, ἀνέγραψεν ἡδὴ ἐν τοῖς προγράμμασι τῶν ὑπ' αὐτῆς συντηρουμένων σχολῶν ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ τῆς ἀλβανικῆς γλώσσῃ· τὴν διδασκαλίαν. Ὁ ἐν Ἀλβανίᾳ καθολικός κληρὸς, ἐπόμενος τῇ αὐστηρικῇ ταύτῃ πολιτικῇ, ποιεῖται καθ' ἑαυτὴν ἐκκλησίαν εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν Ἀλβανῶν, παρὰ τὸν τοῦτον πρὸς ἐθνικὴν ἐργασίαν, ἐνῷ ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπὸς εἶναι πρὸς τὸν θρησκευτικὸν καὶ πολιτικὸν προσηλυτισμὸν, δν εὐχερέστερον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν εἰκονικῶν τούτων προτροπῶν του. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον ὄργανον τῆς αὐστηρικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ ἐκμεταλλεοῦ ταύτῃ τῶν ἀλβανικῶν πόθων καὶ τῇ δι' αὐτῆς ἐξυπηρετῆται ἀποτέρας σκοπῶν εἶναι οἱ μνημονευθέντες πολιτικοὶ αὐτῆς ὑπάλληλοι, περὶ ὧν κυρίως ὁ λόγος ἐνταῦθα.

Οἱ ἐμπειροὺς οὗτοι καὶ δραστήριοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι τῆς αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας ἐν

Ἀλβανίᾳ, ἐντεταλμένοι ἐκ τοῦ συνέργου κατὰ τὸν ἐθνικὸν ὁργανισμὸν τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ, τὸν παρελθόντα κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίᾳ χρόνους καὶ τοὺς πρὸς ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν τούτου πειρώμενοι νὰ συμβάσωσι πρὸς τὰς ἀποτέρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πολιτικῆς βλάβης τῆς Πολιτείας, ἣν ἀντιπροσπεύουσιν, ἐργάζονται μετ' ἐπιμονῆς ὑπὲρ πολιτικῆς προσηλυτιστικῆς· τῶν κατὰ τόπους ἱσχυρῶν καὶ ἐπιφανῶν ὀθωμανῶν Ἀλβανῶν, οἵτινες, ἐκ τῶν πατροπαράδοτων προνομίων, ἰσορροπίας καὶ ὑπολήψεως, ὧν ἀπολαμβάνουσι παρὰ τὰς ἐαυτῶν συμπολίτας ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας, οὐκ ὀλίγον δύναται νὰ ἐπιδράσωσι ἐπὶ τῶν πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἰδεῶν τούτων.

Περὶ πολλοὺ ποιοῦμενοι οἱ εἰρημνοὶ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὁμοῦ καὶ τῶν αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω προκρίτων Ἀλβανῶν γνωρίζουσι καὶ σχέσεις, περὶ τῶν δι' ὑποχάλψεως ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ ἐλπίδων νὰ σαγήνευσαι τοῦτοι καὶ νὰ καταστῶσιν αὐτοὺς ἡμέραν τινὰ θιασώτας καὶ κήρυκας τῶν ἐαυτῶν σχεδίων καὶ βιβέων. Παρὰ τοὺς καταφύρω δὲ ἰδιωτικῶν αὐτῶν πολιτικῶν σκοποῦς ἀνιμωῦσιν ἡδὴ ἐν ταῖς ταυταῖς αὐτῶν ὑπολαίς ἐνεργεῖται οὐκ ὀλίγη ἐπιτυχία, ὧν δρέπουσι σήμερον τοὺς κορυφῶν.

Διότι πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ γεγονός, ὅτι σημαίνοντες Ὁθωμανοὶ Ἀλβανοὶ, μέχρι τῆς ἡμέρας ἀκόμῃ ἀκατακρίστον ἀποστροφήν αἰσθανόμενοι πρὸς τὰ γείτονα ἐνδοκράτους Κράτη, οὐ μόνον παρίστανται σήμερον συνήρη καὶ υποστηρικταὶ τῆς αὐστηρικῆς πολιτικῆς οὐ μόνον ἐξαίρουσι τὴν μετὰ μίας τοιαύτης μεγάλης Δυνάμεως πολιτικὴν συμβίωσιν, ἐξ ἧς προσδεκῶν ὑλικὴν καὶ ἡθικὴν ἀμύνην τῆς χώρας, διατήρησιν τοῦ ἐθνικοῦ τῶν καὶ ἀνεξαρτητοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἐπισυνθεμένου κατ' αὐτοὺς ἡμέραν τινὰ κατακερματισμοῦ τῆς γείτονης Μοναρχίας, ἐν τῷ μέλλοντι πολιτικῶν βίων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκείνους ἐν τῇ ἐαυτῶν πατρίδι ἡμετέρως καθολικῆς Προπαγάνδας θερμῶς ἀσκανδαλῶς ὑποστηρίζουσι καὶ ἐπιμονῶς ἐργάζονται παρὰ τοῖς ἐαυτῶν συμπολίταις ὑπὲρ τῶν εὐρύτερων καὶ βασιμωτέρων ἐνεργειῶν τῶν ἀνωτέρω ὑποχθόνων Προπαγάνδων· Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ γεγονός ὅτι σημαίνουσι Ὁθωμανοὶ Ἀλβανοὶ, ὑποπεσόντες ὑπὸ τῆς ἐν μείνειν τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς φιλελεύθερας αὐτῶν πολιτικῆς φρονήματος καὶ κατὰ τοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος ἐνεργεῖται καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων στερηθῆναι τῇ προσωπικῇ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ μακρὰν τὴν ἐστὶν τῶν ἀπελαθέντες, τῇ μεσολαβήσει καὶ τῇ ἐργείᾳ παρὰ τῇ οἰκίᾳ Κυβερνήσεως τῶ ἀνωτέρω διπλωματικῶν πρακτικῶν τῆς γείτονης Μοναρχίας, οὐ μόνον τὴν ἐαυτῶν ἐλευθερίαν ἀνακτῶσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν προτέρων αὐτῶν κατὰ τὸν πολιτικὸν καθεστῶτος ἐνεργειῶν, δι' αὐτὰς τελεωχθῶσιν, ἐντονώτερον καὶ ἀσκανδαλωδέστερον ἐπιλαμβάνονται·

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐνεργείας καὶ τὴν δράσιν τῶν ἐν τοῖς διαφόροις ὁμίς τῆς Ἀλβανίας ὀργάνων τῆς Αὐστρίας τοῦ κληρῶν, τῶν σχολείων καὶ τῶν προξένων Ἀλβανῶν, ἐπιζητοῦσα νὰ ὀλιγίστως ἡγεμονίαν καὶ τὰς ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἀλβανίαν ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ἀνωτάτης κυβερνητικῆς ἀρχῆς τῆς γείτονης αυτοκρατορίας.

Αἱ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας πολιτικαὶ βλάβαι τῆς Αὐστρίας, ἃς ἄρκε ἐπιφυλακτικῶς ἐχαρακτηρίζουν ἄλλοτε, παρίστανται κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ὡς ἀνωτέρω εἰρήνηται, ὑπὸ τῇ ἀλήθειᾳ αὐτῶν μορφῶν, μηδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφύσσαι πλέον περὶ τοῦ τελικοῦ σκοποῦ, εἰς ᾧ ἀμεταστρέπτως τενεῖται. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθεια ὅτι αἱ ἐν Αὐστρίᾳ γινώμαι τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τῆς Ἀλβανίας διαττανται εἰσέτι, τὸ μὲν ἐπιδιοικαζόμενον τὴν τῆς ἐπεκτατικῆς ὁρίων τοῦ Κράτους πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως τῶν δὲ συνιστάντων αὐτῇ ἄρκεν ἀποχρῆν ἐν πάσῃ τοιαύτῃ κατακρητικῇ πολιτικῇ καὶ ἀπομνησκόντων ὡς πρὸς τοῦτο τὸ παρόντων τῶν δύο κατεχόμενων ἐπαρχιῶν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ὧν ἡ διοικήσεις ἐστοχίστε μὲν

τοῦδε, κατὰ τὴν γνώμην τούτων, τῇ αὐστρο-ουγγρικῇ Μοναρχίᾳ πλείονα ἢ ὅσα αὐτῇ προσέδοκα νὰ ὀφείληται ἐξ αὐτῶν· οὐχ ἥττον ἢ ὅλην πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ πλεῖστον τῆς δημοσίας γνώμης ἐν Αὐστρίᾳ κλίνει ὑπὲρ προστασίας τῆς Ἀλβανίας.

Ἀν τις ἐπιστημένως ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς διαφόρους ἐνεργείας τῆς Αὐστρίας ἐν Ἀλβανίᾳ, θέλει εἶδει ἐν πάσαις ταύταις τὸν αὐτὸν τελικὸν σκοπὸν, τὴν τῆς προστασίας πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἀποστολὴν τῆς αὐστρο-ουγγρικῆς μοναρχίας, ἐπισκεπτόμεναι κατὰ κειροῦς τῆς Ἀλβανίας μετὰ προηγουμένην ἀδειαν τῆς Ὁθωμανικῆς κυβερνήσεως, εἰσέρουσι εἰς τὰ διάφορα ταύτης μέρη καὶ προβαίνουσιν εἰς τὰς ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκοποῦς τῆς ἀποστέλλουσας ταύτας κυβερνήσεως· Ὅταν ἐκ τῶν περιπεσόντων τὰς ἀκτᾶς τοῦ Ἀδρίου πολεμικῶν πλοίων τῆς ὁμοῦ αυτοκρατορίας ἀποστέλλονται ἀνὰ τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας διάφοροι Αὐστροακκὶ ἀξιωματικοί, ἱστορικός, ἐθνολογικός καὶ καθεστῆς, δυνάμεθα τότε νὰ μνησθῶμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτέρας πολιτικῶν σκο

(ἀπολυθεῖ).